

JEŽÍŠŮV SLIB

ÚVOD PRO RODIČE A UČITELE

V dnešním světě plném nejistoty děti potřebují naději. Mnoho z nich je opuštěných a hledají lásku a bezpečí. Ježíš může být jejich zdrojem pokoje a naděje.

Ježíšova slova z Janova evangelia 14,1–3 dávají našim dětem naději na dobrou budoucnost. Je však potřebné, abychom s nimi jako rodiče, učitelé a členové ve sborech tuto naději sdíleli. Žijme náš život tak, abychom odkazovali k této naději.

Tyto přednášky budou prostřednictvím příběhů, ilustrací, aktivit a aplikací zdůrazňovat důležitost důvěry v Boží sliby.

Před čtením těchto přednášek nejprve s dětmi zkuste udělat následující činnosti:

1. Vytvořte pro děti kartičky se zaslíbeními. Požádejte každé dítě, aby v Bibli našlo nejméně deset zaslíbení a napsalo je na kartičky o rozměrech asi 8 x 5 cm (nebo přeložte list papíru a rozstříhnete ho). Starší děti mohou opsat svá zaslíbení na samostatné kartičky. Ty, které ještě neumí číst, mohou nakreslit něco, co bude jejich zaslíbení znázorňovat. Povzbudte děti, aby kartičky daly svým sousedům nebo kamarádům ve škole a tak se podělily o svá zaslíbení. Zaslíbení, která se budou dětem snadno hledat, jsou například v Žalmech 23, 37, 91 a 121, v Izajáši 43. kapitole a v Janově evangeliu 14. kapitole.
2. Založte s dětmi modlitební knížku vděčnosti, do které Bohu napíšete krátkou děkovnou modlitbu za zaslíbení, která našly.

*Linda Mei-Lin Koh je vedoucí oddělení dětí
při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne
v Silver Springs v Marylandu.*

První sobota

BOUŘE

Verš k zapamatování:

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížeš se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh.“ (Iz 41, 10)

Inspirace

Zeptejte se dětí, zda už někdy byly rybařit nebo zda už někdy viděly rybaře. Nechte je vyprávět, co vědí o rybaření a rybářských členech. Ať se děti stručně podělí o své zážitky. Potom se zeptejte: „Jaká nebezpečí nás při rybaření mohou potkat?“

Příběh

Jednou Alice vyrazila se svým tatínkem rybařit.

„Tati, podívej, můj vlasec se napíná! Chytla jsem asi rybu!“ křičela Alice nadšeně.

„Pevně ji drž a nenech ji uplavat,“ volal na ni tatínek, když k ní přicházel blíž, aby chytil její rybářský prut. „To je tedy ale úlovek! Je to mořský candát!“ vykřikl tatínek, když otvíral rybě tlamičku, aby z ní vytáhl háček.

„Dneska ryby fakt berou,“ konstatovala Alice. „Mohli bychom jet kousek dál a chytit nějaké ty pěkné růžové lososy, tati?“

„Rybaření tě začíná bavit, co?“ dobíral si ji tatínek, když házel rybu do chladicího boxu.

Skutečně to byl pro rybáře skvělý den. Byla neděle ráno a tatínek s dcerou vyrazili velmi brzy a doufali, že na konci dne přinesou domů pěkný úlovek. Brzy se malý rybářský člun pohyboval směrem na moře – za růžovými lososy, jak si Alice přála.

Když Alice s tatínkem vytáhli svačinu, tatínek si všiml, že se na obloze objevily temné mraky.

„Doufám, že nebude bouřka,“ povzdechl si tatínek. „Možná bychom měli raději zamířit ke břehu. Pro jistotu. Našeho růžového lososa chytíme někdy jindy.“

Alice poslouchala a čekala na vrčení startujícího motoru, ale místo toho motor prskal a její tatínek zvolal: „Ach ne! Došel nám benzin! Zapomněl jsem vzít ty dva kanistry s benzínem, které jsem koupil!“

„Co budeme dělat? Zvládneme dojet domů?“ Alice se snažila zůstat klidná.

„Zavolám o pomoc na pobřežní hlídku,“ ujišťoval ji tatínek a snažil se zprovoznit vysílačku ve člunu. „Tísňové volání! Tísňové volání! Volá Ray Sting!“ Opakoval žádost o pomoc třikrát, ale pobřežní hlídka se neozývala.

Mezitím se nad mořem začaly stahovat černé mraky a vlny byly stále větší. Alici se stáhlo hrdlo strachem. Vítr byl silnější a silnější. Její srdíčko rychle tlouklo, když se jí v hlavě vynořily vzpomínky na maminku, jejího psa Rovera a její sestru Lenku.

„Tati, já se bojím,“ vzlykala a pevně se chytila tatínka. „Umřeme?“

„Neboj se, holčičko. Pán Ježíš se o nás postará,“ ujišťoval Alici tatínek. „Pojďme se pomodlit.“ Objali se pod plátěnou plachtou a modlili se, aby jim Bůh pomohl.

Když se pomodlili, cítila se Alice lépe. Ve svém srdci věděla, že Bůh je s nimi, protože najednou cítila pokoj. Kvílející vítr pohazoval člunem sem a tam po rozbourěném moři a jim se to zdálo jako celé hodiny, když se před člunem hlasitě ozvala mlhová siréna. Tatínek odhodil plachtu a vyskočil.

„Pomoc! Pomoc!“ křičel a mával červeným ručníkem.

Nákladní loď, která proplouvala okolo, odpověděla na tatínkovo volání o pomoc a jejich malý člun odtáhla zpátky do bezpečí. Tatínek si pak slíbil, že už nikdy nebude člun nakládat tak nedbale.

Ponaučení

Vzpomínáte si na učedníky, kteří jednou v noci pluli s Ježíšem na lodi? Když se plavili na druhou stranu jezera, přišla bouře. Ten příběh si můžeme přečíst v Lukášově evangeliu 8. kapitole. Ježíš spal a loď se potápěla. Vystrašení učedníci ho probudili. Nemohli pochopit, jak v tak silné bouři může spát. Ježíš se jen postavil v kymácející se lodi, vztáhl ruce a přikázal větru, aby se utišil. Pak se obrátil k učedníkům a zeptal se jich: „Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?“ (Mk 4,40) Pravdou je, že učedníci zapomněli, že Ježíš je s nimi ve člunu. Mysleli si, že je tam jenom bouře a oni. Ježíš však byl s nimi. I nám se někdy může zdát, že jsme v životě v některých situacích sami. Ale nejsme, Ježíš je vždycky s námi.

Ježíš byl s učedníky v mnoha bouřích, když chodil po tomto světě. A vždy, když se báli, tišil jejich strach. A i potom, co odešel do nebe, nenechal je samotné. Slíbil jim: „Já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Duchu pravdy...“ (J 14.16,17)

Když věříme v Ježíše, On je s námi svým Duchem a my se nemusíme bát. Bible říká: „Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“ (1 Pt 5,7) A to udělala Alice se svým tatínkem, když byli ve člunu uprostřed bouře.

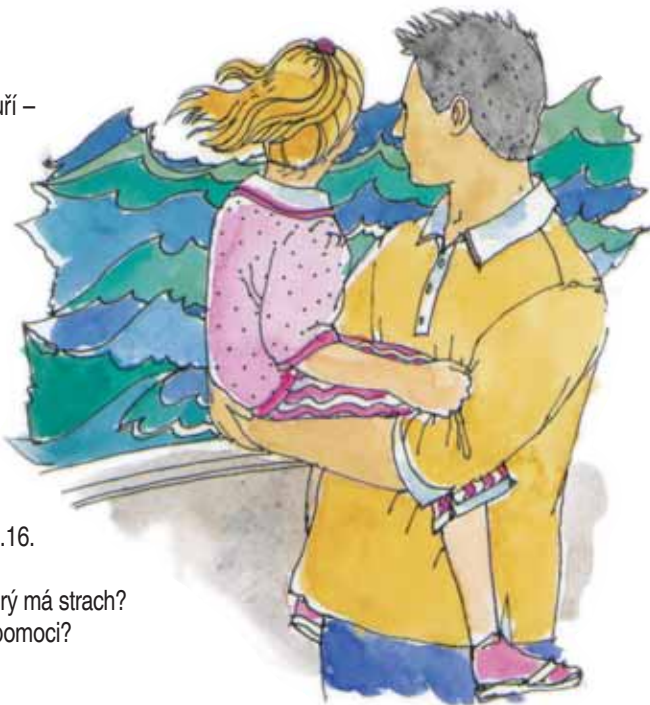
Aplikace

Na chvíli se zamyslete: Co je vaší bouří – tou věcí, které se nejvíc bojíte? Tma? Nebo voda? Velcí psi nebo rváči? Že budete sami nebo že se ztratíte? Když budete s Ježíšem mluvit o svém strachu, pomůže to. Někdo moudrý jednou řekl: „Neříkejte Bohu, jak velká je vaše bouře. Řekněte bouři, jak velký je váš Bůh.“

Diskuse

Není na tom nic špatného, když kluci a děvčata mají strach, ale Bůh nechce, abychom se báli pořád. Přečtěte si 1 Pt 5,7; L 8,24,25; J 14,1,16. Naučte se nazpaměť Iz 41,10.

- Jakou radu byste dali kamarádovi, který má strach?
- Který verš nebo příběh by mu mohl pomoci?

Neděle

PŘÍTEL

Verš k zapamatování

„Přichází den strachu, já však doufám v tebe. V Boha...“ (Ž 56,3,4)

Inspirace

Řekněte dětem, ať si najdou ve skupině dětí nějakého kamaráda do dvojice. V každé dvojici bude vůdcem nejmenší dítě, které kapesníkem nebo šálou zaváže oči svému kamarádovi. Pak se dohodnete na signálu, po němž „vůdce“ povede „slepého kamaráda“ kolem místnosti tak, aby do ničeho nenarazil. Jakmile však budou mít děti oči zavázané, přestavte nábytek, aby cesta byla těžší. Po nějakém čase si děti vymění místa. Pak se jich zeptejte: Děti, co se dělo, když jste neviděly? Věřily jste svému vůdci? Je snadné důvěřovat? A když je vůdcem váš nejlepší kamarád, je důvěřovat snazší?

Příběh

Bum! Prásk! Prásk! zazněl hlasitý výbuch. Všichni běželi do úkrytu před výbuchy, které rozmetaly jejich domovy v malém městě Singapur v roce 1942.

Přišla válka a Jin Ping vůbec nechápal, co se to děje. Předtím byl jeho život šťastný a bezpečný, ale teď se všechno změnilo. Každého sevřel strach a nikomu mimo vlastní rodinu se nedalo věřit.

Jedné noci vzbudil otec Jin Pinga z tvrdého spánku.

„Vstávej, synku! Vstávej! Musíme se dostat do člunu!“ šeptal otec naléhavě.

„Co? Kam?“ koktal Jin Ping.

„Neptej se. Prostě udělej, co říkám,“ nařídil mu otec.

Brzy na to otec, matka, Jin Ping a jeho malá sestra svižně kráčeli temnými uličkami, zastavovali se a ukryvali pokaždé, když kolem přešla temná postava.

„Máme se setkat se strýcem Pohem v Chrámové ulici. Vezme nás na člun,“ vysvětloval otec šeptem.

„Můžeš mu věřit?“ ptala se matka pochybovačně.

„Strýc je dobrý člověk. Je to starý přítel naší rodiny. Strýci Pohovi můžeme naprosto důvěřovat,“ ujistil ji otec.

„Můžeme se pomodlit, než vyrazíme? Chceme, aby nás Bůh dovedl do bezpečí,“ navrhla matka. Rodina se pomodlila a vyrazila na cestu.

Po dlouhé cestě se rodina konečně dostala do Chrámové ulice a našla malé místo, kde se ukryli. Otec se podíval doleva a doprava, pak na svoje hodinky a brzy spatřil, jak směrem k jejich úkrytu kráčí tři postavy. Otec už skoro vstal a šel si s nimi promluvit, když náhle zjistil, že ti tři muži jsou nepřátelští vojáci. Ach! Jaká úleva, že rodinu neobjevil nepřítel!

Rodina zůstala tiše v úkrytu téměř další dvě hodiny. Brzy nato otec spatřil, jak se k nim blíží další postava. Tentokrát slyšel, jak někdo šeptá: „Kok Huo, jste tam?“ Ano, byl to strýc Poh! Zavolal otcovo jméno. Přišel je zachránit. Mohli mu věřit!

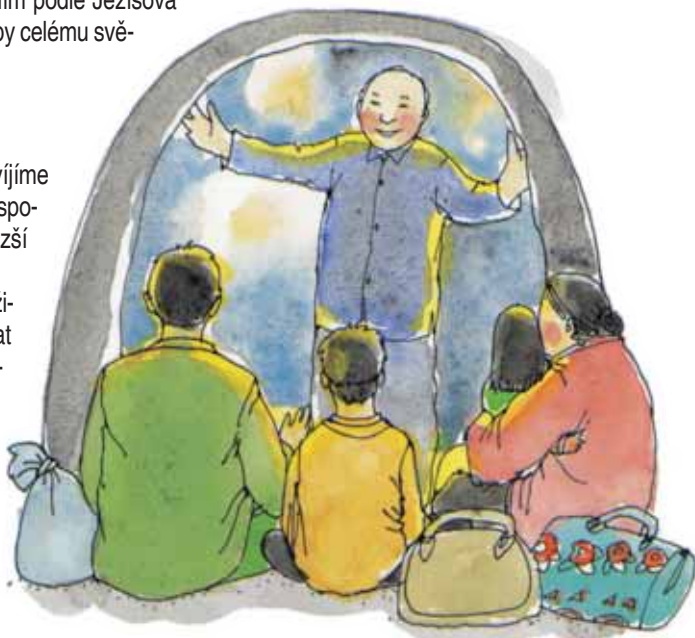
Strýc Poh vedl rodinu několika temnými uličkami, až přišli na břeh řeky. Tam čekal člun. Rychle do něj naskákali a otec strýce Poha ještě jednou objal. Hned nato převozník odvesloval na moře. Po mnoho dní a nocí se plavili a ukryvali, ale nakonec rodina doplula na malý ostrov Pulau Pinang v Indonésii. Opravdu unikli o vlásek!

Ponaučení

Tu noc, když byl Ježíš zatčen v Getsemanské zahradě, byli Ježíšovi učedníci naplněni strachem a pochybností. Aby nebyli zatčeni, utekli tak rychle, jak jen dovedli. Nechtěli být spojováni s Ježíšem. Nemohli nikomu věřit. Ubohý Petr! Tolik se bál, že ho někdo pozná jako jednoho z Ježíšových učedníků, že Ježíše třikrát zapřel. Pokaždé řekl: „Neznám toho člověka!“ (Mt 26,72) Ale Petr se brzy rozpomněl na Ježíšova slova, že vstane z mrtvých. To mu vrátilo naději, že Ježíš znovu vstane. Věřil slovům svého Pána, a tak šel s dalšími deseti věrnými učedníky do Galileje, kde se s ním podle Ježíšova slibu měli setkat. A tam je Ježíš pověřil, aby celému světu zvěstovali Boží lásku (Mt 28,16–20).

Diskuse

- Co to znamená někomu věřit?
- Když čteme Bibli a modlíme se, rozvíjíme přátelství s Ježíšem. Co má přátelství společného s důvěrou? (Odpověď: Je snazší věřit, když je člověk náš přítel.)
- Vzpomenete si na nějaké období v životě, kdy jste museli Bohu důvěřovat v těžké situaci? Vyprávějte to ostatním...
- Kdyby ti někdo řekl: „Nejsem si jistý, jestli Ježíš opravdu znovu přijde,“ který biblický text můžeš použít, abys tomu člověku pomohl věřit Ježíši? Přečtete si J 14,1–3.

Pondělí

RODINA

Verš k zapamatování

„Budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů.“ (2 K 6,18)

Inspirace

Vystříhnete z časopisů několik obrázků, kde jsou národnostně smíšené rodiny s dětmi. Dejte dětem čas, aby si obrázky prohlédly. Pak se zeptejte: Vidíte u těch rodin něco podobného? Co je odlišné? Co když nějaký člen rodiny vypadá jinak? Je to pořád ještě rodina?

Příběh

„Víš co, Carlosi? Přineseme ti domů sestřičku,“ řekl tatínek nadšeně.

„Opravdu tati? Budu si jí moct pochovat?“ zeptal se Carlos.

„Samozřejmě, můžeš. Půjdeš s námi pro malou Chwee Li do dětského domova,“ ujistil tatínek Carlose.

Hodiny čekání se Carlosovi a jeho pěti bratrům a sestrám zdály neobvykle dlouhé, ale ta chvíle nakonec přišla. Všech šest dětí se s velkým nadšením naskládalo do staré dodávky. Jen si to pomyslete – další sestra, se kterou si budou hrát!

Maminka brzy odkryla uzlíček, který držela v náručí, a ukázala dětem nového člena rodiny. Bylo tu mnoho vzdychání a údivu! Ve vzduchu bylo vzrušení!

„Podívejte se na její očka. Jsou tak malá. Vidí přes ta úzká oční víčka?“ ptal se Carlos se zmateným výrazem na tváři.

„Já mám velké, kulaté oči,“ poznamenala šestiletá Akeela.

„Ty jsi z Afriky, ale Chwee Li je z Číny,“ vysvětlila dětem maminka. „Mnoho čínských dětí má šikmé oči. Bohu se takhle líbí. Je to jenom jiný druh krásy.“

„Proč není její kůže taky tak černá a lesklá jako moje?“ zeptala se Shackie, když se dotkla malé ručky miminka.

„Mami, ve škole nám říkají smíchaná rodina. Jsme divní?“ zeptala se zvědavě Junie.

„Ale ne!“ prohlásila maminka a zvedla oči. „Každé jste pro nás jedinečné. Bůh vás dal tatínkovi a mně!“

„Nemáme žádné vlastní děti,“ dodal tatínek a přitáhl si Akeelu blíž, „takže jsme hledali neobyčejné dítě, které by se připojilo k naší rodině.“

„Nejdříve jsme našli Carlose a pak jsme uviděli Junie, Akeelu, Shackie, Ohnma a Rachel. Prostě jsme nemohli odmítnout. Můžete být z Afriky, Filipín nebo Myanmaru, ale Bůh každého z vás vybral pro tatínka a pro mě a my vás máme všechny moc rádi.“ Maminka se usmála a objala svých šest dětí.

„Naše rodina je ale jiná, že? Rudá a žlutá, černá a bílá,“ řekl Carlos spokojeně. „Mně to nevadí.“

„Myslím, že je to v pořádku, být smíchanou rodinou. Jsme zvláštní!“ zasmála se spokojeně Shackie.

Ponaučení

Jen si to pomyslete – ty a já také patříme do zvláštní rodiny, do Boží rodiny. Na počátku Bůh stvořil celý vesmír (Genesis 1). Podívej se dnes večer na oblohu a zadívej se na všechny ty hvězdy a galaxie, které stvořil. Pomysli na Boží rodinu roztroušenou po celém vesmíru a uvědom si, že ty i já jsme součástí jedné obrovské smíchané rodiny.

Apoštol Pavel říká: „Vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.“ A dále říká, že když jsme synové, jsme tedy z Boží moci i dědicové. (Ga 4,5–7) Když jsme se rozhodli pro Ježíše, zdědili jsme všechno, co pro nás Bůh má.

Apoštol Jan napsal: „Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími.“ (1 J 3,1) A Ježíš zaslíbil: „V domě mého Otce je mnoho příbytků...“ (J 14,2) – jeden pro každé z jeho dětí. Každý člověk je pro něj důležitý – jako kdyby byl jediný.

Aplikace

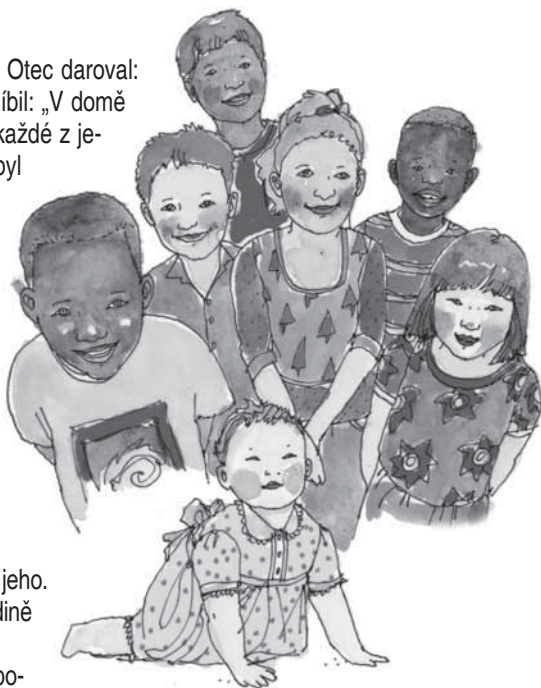
Vytvořte seznam zajímavých věcí, které chcete dělat, až budete žít v Božím domě. Co byste chtěli prozkoumat? Kam byste chtěli jet? S kým byste chtěli být nejvíc? Co řeknete svým přátelům, že je potřeba udělat, aby mohli žít v Božím domě? Doufám, že řeknete, že stačí jenom přijmout Ježíše za svého nejlepšího kamaráda a milovat ho celým srdcem.

Diskuse

- Ježíš nás přijal do své rodiny, když my jsme přijali jeho. Jaké věci dělají adoptované děti, aby své nové rodině projevily svou lásku a vděčnost?
- O co z této přednášky se můžete podělit, abyste povzbudili někoho, kdo nežije ve šťastné rodině nebo kdo se cítí osamělý, nechtěný a bezvýznamný?

Aktivita

Nakreslete obrázky různých lidí, kteří patří do Boží rodiny, a udělejte z těchto obrázků výstavu ve vašem sboru.

Úterý

INSTRUKTOR

Verš k zapamatování

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“ (Žd 10,23)

Inspirace

Zeptejte se: Děti, kolik z vás už skákalo s padákem? Umí někdo vysvětlit, co je to skok volným pádem? Kdybych měl dost odvahy, abych skákal s padákem, jakého instruktora byste mi doporučily? Jak důležité je, aby můj instruktor byl spolehlivý?

Příběh

Jasná modrá obloha ohlašovala výborný den pro seskoky s padákem. Jason na tento den dlouho čekal a velmi se těšil. Dneska on a jeho kamarádi Bryant a Kumar vyzkouší moc odvážný kousek – volný pád. O tom Jason snil už dávno.

Umíte si představit, že volně padáte více než 300 metrů? Jason musel přiznat, že ta myšlenka byla trochu děsivá, ale nic nemohlo ty tři odradit od tohoto úchvatného zážitku. V určený čas tedy přijeli do McDowellova parašutistického centra a setkali se se svými instruktory Leem, Johnem Drurym a Mary Thomasovou.

„Chlapci, dnes můžete zažít vzrušení z volného pádu více než 300 metrů při svém prvním seskoku,“ prohlásil instruktor Lee.

„Teda! To je ale seskok!“ prohlásil Jason neklidně.

„Ale pane Lee, my nemáme vůbec žádné zkušenosti. Tohle je náš první seskok,“ připomněl Kumar.

„Nedělejte si starosti. Budu s vámi,“ řekl Jasonovi instruktor Lee se zábleskem v oku. „Můžete se na mě spolehnout!“

„Hej, kluci! Ti, co skáčou poprvé, mají povolený jenom skok v tandemu,“ ohlásila Mary Thomasová. Tandemový skok znamená, že budou spojeni s instruktorem silným řemenem. Instruktor pomůže zvládnout padák a ostatní výstroj. Po třicetiminutovém tréninku na sebe Jason, Bryant a Kumar navlékli výstroj a nasedli do letadla, které je spolu s deseti dalšími vynese vzhůru na oblohu. Výhled z letadla bral dech. Jason sledoval, jak se zkušení parašutisté připravují na svůj skok. Příliš brzy ucítil dotek na paži.

„Pojď, je řada na nás,“ zakřičel instruktor Lee a pomohl Jasonovi na nohy.

„Dobře! Jsem připravený, ale určitě mě pevně držte,“ zakřičel Jason nervózně.

„Připravit, jedna, dva, skoč,“ zařval Lee a spolu s Jasonem vyskočili z letadla.

„Ach, mám závrat,“ křičel Jason. „Padám příliš rychle!“

„Jsem přímo nad tebou, Jasone. Můžeš se na mě spolehnout!“ odpověděl mu instruktor Lee. „Prostě se uvolni a dívej se kolem sebe. Podívej na tu nádhernou oblohu!“

Instruktor Lee se dostal blíže k Jasonovi a držel ho za ruce. Jemně je natahoval, aby cítil vítr a vzrušení z pádu. Pokaždé, když Jason zavolal o pomoc, Lee byl blízko, aby mu pomohl. Instruktor Lee se skutečně ukázal jako spolehlivý učitel.

Postupně se Jason uvolnil a začal si pád užívat. Po chvíli volného pádu, která se zdála hodně dlouhá, se otevřel padák a oni se společně bezpečně dostali na zem. Z davu přihlížejících lidí se ozvalo radostné volání a tleskání.

„Díky. Byl jste skvělý a spolehlivý učitel!“ prohlásil Jason. „S vámi jako instruktorem by mi nevadilo zkusit to znovu a klidně i několikrát.“

Ponaučení

My sice nebudeme skákat s padákem, ale přesto máme spolehlivého instruktora – přítele, který slíbil, že nás na cestě do nebe provede vesmírem. Ježíš není jenom naprosto spolehlivý, ale on nás také miluje tak moc, že ochotně zemřel, abychom se tohoto vesmírného výletu mohli zúčastnit. Bůh ukazoval prorokům už před několika tisíci lety, že pošle svého Syna, aby zachránil muže a ženy, chlapce a dívky z hříchu. „Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna...“ (Ga 4,4) Bůh dodržel své slovo. Můžeme se na něj spolehnout. Není divu, že král David prohlásil: „Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo.“ (Ž 119,89)

Ježíšova zaslíbení jsou vždycky spolehlivá. Ježíš plní, co slíbil. Dříve než se vrátil do nebe, řekl učedníkům, aby nebyli malomyslní, protože „přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.“ (J 15,26)

Přesně tak, jak Ježíš slíbil, o letnicích, když se učedníci shromáždili na jednom místě, náhle „všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Sk 2,4)

Ano, Ježíš nám slíbil: „Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě.“ (J 14,2.3) Ježíš se vrátí a my chceme být připraveni na setkání s ním.

Aplikace

Zeptejte se děti, jak se pro ně naplňují následující biblická zaslíbení, a povzbuďte je, aby mluvily o přesných událostech, pokud toho budou schopni. (Bud'te připraveni podělit se s nimi o své vlastní zkušenosti, abyste je motivovali k mluvení.)

- 1 J 1,7 – Jestliže „chodíme ve světle“ Ježíšově, „máme společenství mezi sebou.“
- 1 J 1,9 – „Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“

- Žalm 23,1.6 – „Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“
„Dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití.“

Můžete se spolehnout na všechna biblická zaslíbení, protože „ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný“. (Žd 10,23) Zopakujte si společně verš k zapamatování.

Diskuse

Bůh si přeje, abychom druhým říkali, jak spolehlivým a důvěryhodným přítelem nám je Ježíš. Vyberte si tedy kamaráda ve skupině a cvičte se v povídání o tom, jak spolehlivý je pro vás Ježíš.

Aktivita

Zahrajte si hru. Zkuste hádat, kdo byly následující důvěryhodné a spolehlivé biblické postavy.

- Mojžíš se spoléhal na zvědy, že přinesou dobrou zprávu. Kdo z nich se ukázal jako důvěryhodný?
- Židé se spoléhali na svou statečnou královnu, že požádá krále, aby je zachránil před jejich nepřáteli. Jak se ta královna jmenovala?
- Jeden důvěryhodný mladý muž vyšel z vězení a stal se správcem Egypta.
- Dívka hlídala dítě, které spalo v malém košíku na vodě.
- Mladý muž, který byl přítelem apoštola Pavla. (Může zde být více než jedna osoba.)
Pokud to čas dovolí, ať děti vytvoří své vlastní hádanky a ptají se ostatních ve třídě.

Středa

DOMOV

Verš k zapamatování

„Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,2.3)

Inspirace

Rozdělte děti do skupin po čtyřech. Každé skupině dejte velký papír a fix, aby děti napsaly seznam věcí, které by chtěly mít ve svém novém domově, kdyby se měly přestěhovat za oceán.

Příběh

V zemi nastávaly velké změny. Každý mluvil o nové armádě, která měla převzít vládu v jejich zemi.

Rodina Acosta byla přesvědčena, že by měli ze země odejít dřív, než bude příliš pozdě. Rozhodli se, že otec překročí hranice jako první a bude hledat práci a dobré místo, kde by mohla žít jeho manželka a jejich dva synové.

„Sbohem, tati,“ plakali Pedro a Juan, když je jejich otec naposledy objal, než nastoupil do autobusu. „Vrať se pro nás brzo.“

„Vrátím, chlapi. Postarejte se o maminku,“ odpověděl otec se smutkem v hlase.

Dny se brzy změnilly v měsíce a Pedro s Juanem každý den úzkostlivě čekali na dopis nebo vzkaz od otce. Našel už práci? Našel už místo, kde by mohli bydlet?

Po době, která se zdála dlouhá jako celé roky, konečně do domu přišel někdo s dopisem od otce. Maminka chlapcům každé slovo z dopisu pečlivě přečetla.

„Dobrá zpráva! Tatínek pro nás našel bydlení. Opravuje to tam a připravuje pro nás,“ vysvětlila maminka šťastně.

„No, skvělé! Kdy se tam přestěhujeme?“ zeptal se Juan nadšeně.

„Můžeme si rovnou sbalit věci?“ chtěl vědět Pedro.

„Dobrý nápad! Ale zabalte si jen ty nejnnutnější věci. Musíme cestovat nalahko,“ připomněla jim maminka. Uplynul další týden a stále nic nenavštěvovalo tomu, že se budou stěhovat. Pedro začínal ztrácet trpělivost.

„Proč to tátovi tak trvá? Zapomněl na nás?“ stěžoval si Juan.

„Synku, přestaň si stěžovat. Tatínek slíbil, že pro nás připraví pěkné místo, a on své slovo dodrží,“ připomněla Juanovi maminka.

Nakonec, po dalším týdnu, přišel vzkaz od tatínka, že se rodina může přestěhovat. Hurá! Chlapci byli připraveni hned vyrazit. Po dlouhých dnech cestování v autobuse a chůzi po prašných silnicích bezpečně dorazili na hranice. Tatínek tam na ně čekal!

„Tatínku, náš nový domov se nám tak líbí!“ radostně prohlásil Pedro, když dorazili na místo jejich nového domova. „Není divu, že to trvalo tak dlouho, než jsi ho pro nás připravil.“

Ponaučení

Ježíš řekl svým učedníkům, že jde, aby pro ně připravil krásný domov. Bude to místo pro každého, kdo ho miluje a kdo s ním chce žít. Na tom zvláštním místě můžeš ležet vedle lva a on ti neublíží (Iz 11,6). Nebylo by to vzrušující, mít jako domácího mazlíčka lva nebo leoparda?

Aplikace

Nakreslete obrázky tohoto zvláštního a jedinečného domova, který pro nás Ježíš šel připravit. Pošlete je někomu, kdo Ježíše ještě nezná.

Diskuse

- Ježíš je v nebi u svého Otce. Co myslíte, že tam právě teď dělá?
- Jaké výjimečné místo pro tebe Ježíš připravuje? Podívejte se do Zjevení 21. a 22. kapitoly a zodpovězte tuto otázku.
- Jak se na příchod do tohoto zvláštního domova můžeme připravit?

Aktivita

Složte básničku nebo napište malý článek o „neobyčejném domově“, který pro nás Ježíš připravuje. Ti, kdo ještě neumějí psát, mohou nakreslit obrázek. Poproste rodiče, abyste mohli svůj příspěvek přečíst při sobotním čtení přednášky ve sboru nebo při nějaké jiné příležitosti.

Čtvrtek

KORUNA

Verš k zapamatování

„A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata...“
(Zj 14,14)

Inspirace

Připravte si obrázky králů, královen, princů a princezen z královských rodin z různých zemí. Ukažte dětem a zeptejte se jich: Co je na králích nebo královnách jiné než na ostatních lidech? Králové a královny poprvé dostanou korunu na hlavu při zvláštním obřadu nazvaném korunovace.

Příběh

„Vzbud' se! Vzbud' se, ty spáči!“ volala matka a snažila se stáhnout peřinu, pod kterou ležel Ravi.

„Mmm, jsem unavený,“ povzdychl si Ravi.

„Pospěš si a vstávej, nebo přijdeš o tu velkou podívanou,“ naléhala matka.

„Možná bychom ho měli nechat spát,“ navrhla jeho starší sestra Premila. „On nechce vidět korunovaci královny.“

„Tak dobře, už vstávám. Moc chci vidět novou královnu!“ vyskočil Ravi a byl okamžitě vzhůru.

Byl to vzrušující den pro každého, kdo byl v roce 1953 v Singapuru. Krásná, mladá královna bude korunována. A korunovační ceremoniál bude poprvé na světě k vidění v televizi. Ale Jeyakumarova rodina měla jen jeden velmi malý televizor.

„Už to začíná, takže bys měl radši jít, nebo o to přijdeš, Ravi,“ volal na něj vzrušeně otec.

„Oh, podívejte na ten kočár!“ vykřikl Ravi. „Strašně rád bych se v něm projel.“

„Podívejte! Přichází mladá královna!“ přidala se Premila. „No, není krásná?“

„Koukněte na její šaty! Jsou krásné!“ podotkla matka.

Zdálo se to jako celá věčnost, než nadešel ten nejlepší okamžik celého ceremoniálu. Ravi již začínal být unavený.

„Kdy už jí nasadí korunu? Proč je tam tolik modliteb a proslovů?“ povzdechl si Ravi.

„Jenom buď trpělivý,“ řekl otec. „Podívej, arcibiskup už připravuje korunu a právě teď ji zvedá.“

Přišel slavný okamžik, kdy byla koruna, na které zářilo mnoho klenotů, položena na hlavu jejího veličenstva nové královny. Byl to krásný obřad! Ravi a Premila na něj nikdy nezapomenou!

Ponaučení

I my uvidíme korunovaci Krále králů, Ježíše Krista, který se ve slávě vrátí pro nás všechny, kteří ho milujeme. Přišel jako bezbranné malinké miminko a „zakusil na sobě všechna pokušení jako my, ale nedopustil

se hříchu“ (Žd 4,15). Pavel nám říká: „podruhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají“ (Žd 9,28).

Náš přítel Ježíš Kristus pro nás přijde ve slávě. On není jenom korunovaný král. Jméno, které je napsané na jeho plášti a boku, zní „Král králů a Pán pánů“ (Zj 19,16).

A je mnohem víc! Jan to viděl ve vidění a napsal: „Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu.“ (Zj 19,14) Umíte si představit mocné anděly, kteří ho budou doprovázet, když bude cestovat do našeho malého světa? Přijde, aby nás zachránil a přivedl do svého království. On je náš korunovaný král!

Diskuse

- Můžete popsat, jak si představujete, že to bude vypadat, až se Ježíš vrátí?
- Proč si můžeme být jisti Ježíšovým zaslíbením, že se pro nás vrátí? Jsou v Bibli nějaká zaslíbení?
- Jak se můžete připravit na setkání s Ježíšem, Králem králů?

Aktivita

Připravte pro děti proužky barevného papíru o rozměrech asi 4 x 20 cm. Na každý proužek napište jedno biblické zaslíbení o Ježíšově návratu. Spojte barevné proužky všech dětí dohromady a vytvořte jeden dlouhý řetěz. Pověste ho v místnosti, kde probíhá dětská sobotní školka, aby celý rok připomínal Ježíšův slib, že se vrátí zpět jako Král králů.

Pátek

SETKÁNÍ

Verš k zapamatování

„Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ (Sk 1,11)

Inspirace

Ukažte dětem fotografie nebo krátké video ze svatby, oslavy narozenin nebo rodinného setkání. Zeptejte se: Proč jsou rodinná setkání tak příjemná a veselá? Co děláte, když se jako rodina sejdete?

Příběh

Byly to dědečkovy osmdesáté narozeniny. Každý vstal časně z rána, aby se připravil na velkou oslavu. Maminka a všechny její sestry se činily v kuchyni. Strýčkové a tetičky už přijížděli. René, Bruce, Cheryl a další bratrance a sestřenice také přijížděli. To bude perfektní den!

Yolanda se těšila na toto zvláštní rodinné setkání, kdy se bude moci svým bratracům a sestřenicím pochutnat svým novým příbytkem na stromě. Cožpak by to nebyla legrace, uspořádat tam nahoře čajový dýchánek?

„Ahoj! Ráda vás zase vidím,“ řekla šťastně Yolanda, když objala Cheryl a Bruce, kteří právě přijeli.

„Ach, a támhle je René a Kitty,“ dodala Yolanda.

„Víte co?“ zeptala se Yolanda se zábleskem v očích. „Tatínek mi postavil dům na stromě. Ukážu vám ho.“ Všech šest bratraců a sestřenic bylo z příbytku na stromě tak nadšených, že by raději zůstali tam místo toho, aby se připojili k oslavě dospělých na zahradě. Ale byly to dědečkovy narozeniny, a tak je měl každý oslavovat s ním. Kromě toho tam byl obrovský a nádherný narozeninový dort. Všechny děti pomáhaly sfouknout svíčky. Oslava nakonec skončila až v 11 hodin večer. Yolanda si myslela, že rodinná shledání jsou velká legrace. Společně se svými bratraci a sestřenicemi už dokonce začala plánovat další setkání.

Ponaučení

Víte, že mě i vás čeká jiné velké setkání? Velmi brzy v budoucnosti nás Ježíš Kristus vezme k sobě domů na rodinné setkání celé země. Bible nám říká: „Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváčeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.“ (1 Te 4,16.17) To bude setkání celého vesmíru. Byli jsme skrze hřích odděleni od Boha, ale Ježíšova smrt na kříži umožnila toto setkání.

Umíte si představit, že nás Ježíš osobně přijde doprovodit do Otcova domu? V minulosti vzal Ježíš do nebe Henocha (Gn 5,24). Také v ohnivém voze vzal do nebe Elijáše (2 Kr 2,11). Teď Ježíš přijde a vezme nás k sobě.

On slíbil: „Jdu, abych vám připravil místo.

A odejdu-li, abych vám připravil místo,

opět přijdu a vezmu vás k sobě,

abyste i vy byli, kde jsem já.“

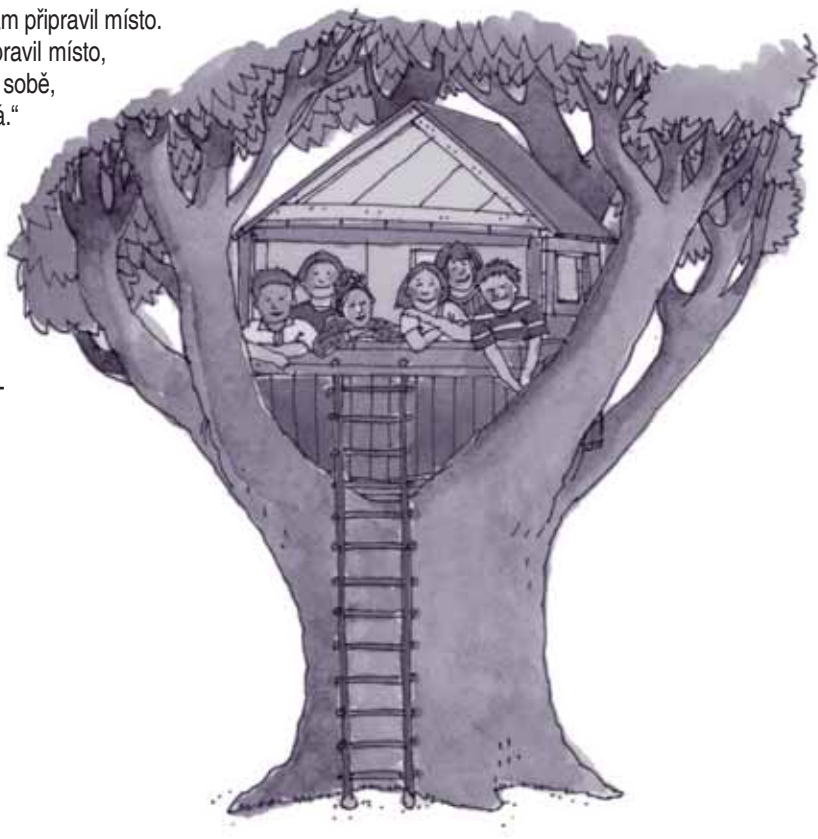
(J 14,2.3) To je slib, který

Ježíš dodrží! Těšíte se

na toto velké shledání?

Aktivita

Složte písničku nebo básničku o velkém shledání v nebi s Ježíšem. Předneste ji svým kamarádům v sobotní školce.

Druhá sobota

LÉTO NA ZÁMKU

Verš k zapamatování

„Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.“ (Zj 22,5)

Inspirace

Ukažte dětem obrázky různých druhů domů – od malých chatiček až po velká sídla. Zeptejte se jich, v jakém domě by chtěly žít a proč.

Příběh

Byla neděle, šest hodin ráno. Hans už byl vzhůru. Rodina se chystala na návštěvu k dědečkovi a babičce Schmidtovým do Německa. Stráví tam celý měsíc.

Hans se nemohl dočkat, až dědečka s babičkou zase uvidí. Ale obzvlášť měl rád dědečkovu velké sídlo. Vypadalo jako zámek. Měli tam tři patra s mnoha pokoji, kde se mohl schovat a hrát si se svým bratrem a sestrou. Jejich bratrance a sestřenice se k nim samozřejmě také připojili. Jen si představte, jak to bude zajímavé!

Ale co už nebylo tak vzrušující, byla dlouhá cesta letadlem. Nakonec v noci dorazili ke Schmidtovům na malý „zámek“ a Hans šel okamžitě spát. Další den ráno ho skrz okno vzbudilo jasné sluneční světlo. Náhle si uvědomil, že je v dědečkově domě, a vyskočil z postele. Běžel dolů, aby se setkal s dědečkem a babičkou Schmidtovými.

„Dobré ráno!“ řekl vzrušeně, když běžel obejmout babičku a dědu. „Jsem tak šťastný, že jsem tady!“

„Všichni jste nám moc chyběli, ale teď máme celý měsíc, kdy budeme spolu,“ řekla babička s úsměvem.

Každý den Hansovi velmi rychle utekl. Bylo zde tolik vzrušujících věcí, které mohl dělat. Rodina chodila rybařit k jezeru, na výšlapy do hor za Schmidtovou domem a na trh na nákupy. Hans měl ovšem nejraději, když mu dědeček ukazoval všechny ty zvláštní pokoje ve svém velkém domě. Ukázal Hansovi svou zvláštní sbírku balvanů a seker a učil ho střílet z luku. Bylo báječné učit se od dědečka. Zdálo se, že zná spoustu věcí. Kdyby si mohl vybrat, Hans by chtěl bydlet u dědečka pořád.

Ponaučení

Někdy velmi brzo v budoucnosti budeme všichni moci navštívit Ježíše v jeho nebeském sídle – domě mnohem větším a lepším, než je „zámek“ dědečka Schmidta. Jan nám říká o slavném novém Jeruzalémě: „Hradby jsou postaveny z jaspisu a město je z ryzího zlata, zářícího jako křišťál. Základy hradeb toho města jsou samy drahokam: první základní kámen je jaspis, druhý safír...“ (Zj 21, 18.19)

Umíte si to představit? V tomto velkolepém městě bude „trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, budou hledět na jeho tvář ... noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce. Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.“ (Zj 22,3–5) Chcete tam být? Bůh si přeje, abychom byli s ním. Pokud jsme uvěřili, že Ježíš zemřel za naše hříchy, požádáme ho, aby přišel do našeho života. Potom s ním budeme prožívat každý den. A budeme se těšit na to, až přijde znovu na zem.

Aplikace

Přemýšlejte o věcech, které byste chtěli s Ježíšem dělat v jeho nebeském sídle. Podělte se o své nápady s kamarády.

Diskuse

- Jak se můžeme připravit na odchod do nádherného nebeského domova a věčný život s Ježíšem?
- Může nás televize, počítačové hry, filmy nebo časopisy odvádět od Ježíše?

Mei-Lin Koh

JEŽÍŠŮV SLIB

Čtení modlitebního týdne pro děti 2007

Technická redakce

Vydal Advent-Orion, spol. s r. o.

Roztocká 5, Praha 6

Vydání první, Praha 2007

Vytiskly Těšínské papírny, s. r. o.

ISBN 978-80-7172-047-8

PATHFINDER

V KAŽDÉM
ADVENTU

modlitby...

biblická hádanka...

Prote bože, děkuji,
že mi dáváš dárky.
Děkuji, že měščí máš
dárky i taky tuhle.
Děkuji za přívodu,
kterou a měščí máš
dárky, abych je dárky,
které se pomocí přívodu děláš.
Amen.

reportáže z akcí...

plán
akcí...

kvízy a omalovánky...

oddíly se

představují...

